

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.461 van 8 juni 2015
in de zaak A. 216.022/IX-8651**

In zake: Laurens VAN DENBERGHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 juni 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “[de] beslissing dd. 20 mei 2015 van de coördinator van de Examencommissie [secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap] zoals ontvangen op 25 mei 2015”.

Tevens “wordt als voorlopige maatregel gevraagd dat in hoofdorde de examencommis[sie] opnieuw dient samen te komen teneinde over het resultaat van [Laurens Van Denberghe] te delibereren binnen [...] vijf dagen na het tussengekomen arrest”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2015, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoevende partij en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 4 maart 2015 legt verzoeker het examen ‘wiskunde ASO 3 6.2’ af voor de examencommissie secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. Hij behaalt 28/86 punten.

Op 5 mei 2015 deelt de verwerende partij aan verzoeker mee dat het door hem op 8 april 2015 ingestelde beroep ontvankelijk wordt verklaard en dat het resultaat wordt aangepast naar 34% (29,5/86).

Tegen deze beslissing dient verzoeker op 8 mei 2015 een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

Op 18 mei 2015 beslist de coördinator om de beslissing van 11 mei 2015 in te trekken, waardoor de voormelde schorsingsprocedure zonder voorwerp wordt. De Raad van State stelt dit vast in arrest nr. 231.258 van 19 mei 2015.

Na de intrekking heroverweegt de coördinator het intern beroep van verzoeker. Op 20 mei 2015 beslist de coördinator:

“Aan de beroepindiener wordt voor het examen wiskunde 6.2 een cijfer van 29,5/86 toegekend, hetzij 34/100, en hij wordt niet geslaagd verklaard voor dit examen.
Het beroep wordt voor het overige verworpen.”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. In het inleidend verzoekschrift betoogt verzoeker over de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende:

“De bestreden beslissing ontnemt de leerling de mogelijkheid om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van zijn keuze.

Verzoekers beroepen zich op de vaste rechtspraak van de Raad van State, met name dat het dreigend verlies van een schooljaar een nadeel uitmaakt dat binnen een gewone schorsingsprocedure niet tijdig zal kunnen worden gekeerd.

Het bewijs van de uiterst dringende noodzakelijkheid draagt, voor zover nodig, het bewijs van de spoedeisendheid in zich.

Gelet op de snelle reactie sinds de kennisname van de mededeling van de examencommissie, heeft verzoeker voldoende diligent gehandeld bij het instellen van huidig schorsingsverzoek.

Huidige zaak is dermate dringend en kan niet met een gewone schorsingsprocedure worden verholpen omdat er via deze normale procedure niet op tijd een beslissing kan verwacht worden.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat de volgende en laatste examenkans van dit vak voor verzoeker reeds plaats heeft op 26 juni.

Zelfs indien een gewone schorsingsprocedure nog voor die datum een beslissing zou kunnen brengen, is de kans reëel dat verzoeker zich hierop niet meer behoorlijk kan voorbereiden bij een mogelijke negatieve beslissing.

Verzoeker heeft reeds de nodige stappen ondernomen om zich in het hoger onderwijs in te schrijven en heeft reeds een voorwaardelijk inschrijven op zak. Hij dient zich ten allerlaatste op 1 augustus definitief in te schrijven in de opleiding te Delft – in het bezit van zijn diploma. Hiervoor dienen vanzelfsprekend ook de nodige voorbereidingen te worden getroffen: administratie, verblijf, etc...”

6. In de nota met opmerkingen zet de verwerende partij uiteen waarom volgens haar de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond:

“[...] In de eerste plaats moet erop worden gewezen dat verzoeker zich niet een gewoon secundair schooltraject bevindt, en dat de bestreden beslissing ook geen betrekking heeft op de aflevering van een studieattest dat verzoeker zou toelaten over te gaan naar het volgende studiejaar of leerjaar in het leerplichtonderwijs. Het betreft integendeel een inschrijving bij de examencommissie secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, met het oog op het rechtstreeks verkrijgen van een diploma secundair onderwijs.

Verwerende partij meent dat er in die omstandigheden geen sprake kan zijn van de voortzetting van een ‘normale studieloopbaan’ en dat verzoeker zich ten onrechte in summiere bewoordingen beroept op ’s Raads rechtspraak inzake de beoordeling van de uiterst dringende noodzakelijkheid in het licht van het verlies van een schooljaar.

Bovendien geeft verzoeker zelf toe dat hij op 26 juni 2015 een nieuwe examenkans voor het betrokken vak kan benutten. Dit geeft aanleiding tot de volgende bedenkingen.

Eensdeels kan verzoeker geen spoedeisendheid steunen op zijn wens om nog vóór deze examenkans een uitspraak van de Raad van State te verkrijgen die verwerende partij ertoe zou kunnen dwingen om een nieuwe beslissing te nemen. Zelfs wanneer de door verzoeker aangevoerde ‘dead-

line' van 1 augustus 2015 in acht zou worden genomen, toont verzoeker niet aan waarom de gewone schorsingsprocedure niet zou hebben volstaan om een in dat opzicht voor verzoeker tijdige uitspraak te kunnen bekomen. Anderdeels is de rechtspraak van de Raad van State derwijze gevestigd dat een verzoekende partij dan wel de wens kan hebben niet aan een volgende examenkans te moeten deelnemen, maar dat daarmee alleen niet is aangetoond welke wezenlijke – laat staan onherroepelijke – schade er zou worden geleden door het kwestieuze examen nogmaals af te (moeten) leggen [voetnoot: RvS 27 april 2015, nr. 230.981, Van Looveren]. Voor zover verzoeker de wens heeft de door hem gekozen studies te Delft aan te vatten, staat niets eraan in de weg dat verzoeker deelneemt aan de examenkans van 26 juni 2015 die zal plaatsvinden ruim vóór de inschrijvingsdatum waarvan verzoeker gewag maakt. Overigens verhindert niets verzoeker zich nu reeds op die examenkans voor te bereiden.

In het licht van het bovenstaande wil verwerende partij ook niet onvermeld laten dat verzoeker ondertussen op 29 april 2015 nog een examenkans heeft gehad, maar blijkbaar besloten heeft deze niet te willen benutten. Ook dit kleurt uiteraard af op het nadeel dat verzoeker aanvoert.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat bij de beoordeling van de borging van de verdere studieloopbaan, een onderscheid moet worden gemaakt tussen de keuze van studierichting en de keuze van onderwijsinstelling.

Zo overwoog de Raad van State recent in het arrest Gevaerts [voetnoot: RvS 10 februari 2015, nr. 230.153, Gevaerts] dat een beslissing die de verzoekende partij wel de toegang ontzegt tot een bepaalde school maar niet tot de preferentiële studierichting, de voortgang van de studieloopbaan niet dermate in negatieve zin beïnvloedt dat de hoogdringendheid op grond van het verlies van een schooljaar kan worden aanvaard.

De door verzoeker gekozen opleiding 'Bsc Computer Science' luidt in het Nederlands 'bachelor in de Technische Informatica'. Deze opleiding lijkt, gelet op de omschrijving van de opleidingsinhoud op de website van de TUDelft en de sterke oriëntatie op de praktijk, *prima facie* overeen te komen met de professionele bacheloropleiding 'Toegepaste Informatica', die in Vlaanderen blijkens het Hogeronderwijsregister door niet minder dan tien hogescholen wordt aangeboden. Zo de studie eerder aansluit bij de academische 'bachelor of science in de Informatica', heeft verzoeker in Vlaanderen keuze uit vier universitaire instellingen om zich in te schrijven. Verzoeker toont niet aan dat aan hij de door hem gekozen studierichting niet zou kunnen volgen aan één van deze Vlaamse hogeronderwijsinstellingen, noch dat bij deze instellingen dezelfde vervalttermijn van 1 augustus 2015 zou gelden om een inschrijving te nemen."

Beoordeling

7. Verzoeker verantwoordt de uiterst dringende noodzakelijkheid met verwijzing naar zijn definitieve inschrijving in de voortgezette opleiding te

Delft waartoe hij ten laatste op 1 augustus 2015 over het diploma secundair onderwijs moet kunnen beschikken. Niet wordt betwist dat – enkel – het falen voor het bedoelde examen wiskunde aan dit diploma in de weg staat.

8. Verzoeker erkent echter zelf dat hij nog beschikt over een examenkans – en dus een kans op het behalen van het diploma – door deel te nemen aan het volgende examen op 26 juni 2015. Alzo heeft de bestreden beslissing voor verzoeker geen definitieve weerslag op de voortgang van zijn studies.

Slechts wanneer ook die deelname zou tegenvallen én een in voorkomend geval ingediende gewone vordering tot schorsing van de voorliggende beslissing of het beroep tot nietigverklaring ervan op dat ogenblik nog niet tot een definitieve uitspraak heeft geleid, kan er dus eventueel sprake zijn van uiterst dringende noodzakelijkheid. Dat de door verzoeker bestreden beslissing hem de mogelijkheid ontnemt om zijn studieloopbaan voort te zetten, is thans een voorbarige bewering.

Ten overvloede zij vastgesteld dat verzoeker niet verduidelijkt en dat ook niet spontaan wordt ingezien waarom een nieuwe deelname aan het examen wiskunde op zichzelf te beschouwen zou zijn als een onherroepelijk schadelijk gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Verzoeker mag dan wel de wens hebben om niet nog een keer aan het examen te moeten deelnemen, hij toont niet aan welke wezenlijke schade hij zou lijden door het examen nog een keer af te leggen.

9. Zonder nog op de overige argumenten van de verwerende partij in te gaan – inzonderheid het onverklaarde gegeven dat verzoeker de op 29 april 2015 geboden examenkans niet te baat heeft genomen en het bestaan van een parallel onderwijsaanbod in Vlaanderen – volstaat wat voorafgaat om te besluiten dat niet is voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief

vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VI. Voorlopige maatregelen

10. De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen volgt het lot van de hoofdvordering waar ze bijkomstig aan is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 juni 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren